

c Kimchi Rab. Salomon &c.

f Prado, San-ctus, Cornel. Tir.

g Ab anno 3030. ad an. 3420.

h Jerem. 52. 3.

i Ab anno 3380. ad an. 3420. k 4. Reg. 23. 1. & 2. Par. 34. 29.

illis non est unum certumque ejus temporis exordium. Repetunt RR. [e], ab Abimelecho Filio Gedeonis, quanquam periodum interjectam censeant in Samuele, Saule, Davide, & Salomone, quibus rerum potentibus eliminata omnia ab Israele idola; donec Jeroboamo ad solium erecto, una cum illo & idololatria, & periodus iniquitatis rediit; sub annum novum Osee una cum everfo Regno Israel definens. Alii nomine Israelis (f) designatas credunt decem Tribus à Jeroboamo usque ad Oseam, sicut & reliquias Israelitarum ab eo Rege usque ad captam Jerusalem; cum scilicet earundem Tribuum reliquias in unum corpus, nomenque cum Juda, & Benjamin transfiverent. Totum hoc temporis intervallum 390. annorum designant, quam etiam periodum credunt Regni iniquitatis Israel, sive illa in decem Tribubus seorsum agentibus, sive immixtis cum Juda regnaret. Postrema hæc opinio recepta maximè & communis est.

Verùm negocium in ea re, nec planè minimum, facit confusa simul, alioquin à Propheta distincta Israelis, & Juda iniquitas. Sollicitè eam rem cavet Usserius (g), quanquam alioquin ejusdem ferè systematis assertor. Desinit ille totam hæc periodum intra separationem decem Tribuum à reliquis, & annum 23. Nabuchodonosoris, quartum post everfam Jerusalem, cum scilicet Nabuzardanus reliquias Israelitarum, & Judæorum Babylonem transferens, regionem universam desolavit (h). Eundem verò annum postremum statuit periodi annorum 40. iniquitatis Juda, jam inde ab anno 18. Josiæ (i), quo tempore innovatum cum Domino foedus (k), ductè.

Totus prophetiæ contextus in eam nos adducit opinionem, ut credamus, geminas distinctas periodos ultionis è geminis Tribubus exacta ibidem insinuari. Prior hic est enim sensus vocis iniquitas in eodem textu. Et cum Propheta de re futura, nec imminente loquatur, potuit maximè designare captivitatem postremam decem Tribuum, cum nempe Samaria sub Osee Rege expugnata est; sicut & iniquitatis Judæ exordium statuisse potuit à capta Jerusalem sub Sedecia. Inde verò usque ad Regnum Darii Medi in Babylonia 40. circiter annorum est intervallum. Favet Rex ille Judæis; quare non incongruè sub ipso statui potuit exitus expiationis solemnem iniquitatis ejusdem gentis.

A capta verò Samaria sub Salmanassare A. M. 3283. si quis annorum 390. periodum adiciat, conficiet A. M. 3673. insignem victorià Alexandri in Darium, atque obtento ab ipso Asiæ universæ Imperio. Porro hunc eundem annum terminum facile credimus constituendum captivitatis decem Tribuum. Vidimus in superioribus fieri potuisse, ut Cyrus manusisset populos à Nabuchodonosore in captivitatem deductos; nec inveni credimus, Alexandrum libertatis à se concessisse beneficium non in eos tantum populos, qui intra certi cuiusdam temporis limites in captivitatem adducti fuerant, contigisse, sed ad omnes pa-

riter captivos quoscumque tandem prorogasse; vel saltem non invidios sibi Judæos illos singulari privilegio donasse.

Suffragatur nostræ huic conjecturæ Josephus, narrans Regem illum suscepto restituendi Templi Beli Babylone consilio, milites suos omnes cum populorum ingenti turbâ huic operi impendisse. Soli inter omnes Judæi manum operi admovere recusarunt, vetitum sibi causantes tum externorum Deorum cultum, cum etiam ne aliquid in eam rem molirentur. Rex subito furore inardescens, gravissimè popululum habuit; dein verò æquior factus, quietos illos reliquit, simulque veniam regrediendi in regionem suam concessit. Vix regressi, nihil habuerunt antiquius, quam ut summotis fanis arisque, avitas sedes ab omni Idololatriæ eluvione purgarent (l). Narrat insuper idem Josephus, post captam Tyrum Alexandrum Jerusalem venisse, ubi non levibus beneficiis Judæos profecutus est; nec illud minimum, quod Hebræis Babyloniæ incolentibus, suis legibus vivendi copiam fecerit (m). Hoc autem ab illo præstitum post eam regionem adeptam, pretium victoriæ de Darii relatè, ne ambigimus quidem. Neque ejus libertatis favor solis Judæis deputandus est, cum equè omnes in Babylonia versantes atque in Mediam translatos (n) spectet; que sanè regiones Israelitis decem Tribuum obtigerunt.

Post Alexandrum Magnum, Judæa novis in dies non Israelitarum tantum, sed & Judæorum Transæphratarum, ac per omnes Mundi partes disperforum, (è quibus revocaturum se illos Dominus per Prophetarum oracula promiserat) accessionibus frequentata est. Ptolemæus Philadelphus, si Josepho Antiq. l. 12. c. 2. fides, versione ex Hebræo in Græcum. Legis Judaicæ procuratâ, Judæorum in Ægypto captivorum 120000. soluto à se pretio redempta, in Judæam remisit. Neque munificentissimo Principi satis fuit, ut suum illud beneficium experirentur Hebræi in novissimis tantum Regum Ægypti adversus Syros expeditionibus capti; sed omnes æquè ad id usque temporis captivos liberos pronunciauit. Eam Judæorum liberationem ex Ægypto Prophetæ Zacharias & Osee [o], oraculo non obscure (nec nisi post Machabæos, uti Zacharias satis disertè) prædixerant.

Quamvis autem nostræ hæc opinio singularitatis accusari possit, multum enim à vulgari Interpretum sententiâ recedit; illustres nihilominus nacta est apud Patres simul & Interpretes assertores. Theodoretus (p) non uno in loco persuasum habere se prodit, non infamam decem Tribuum partem è captivitate unâ cum Juda & Benjamin rediisse, quamvis in unum popululum cum Juda coalescentes in eandem pariter appellationem transferint. Nec planè ab ea sententiâ Sanctus, Cornelius à Lapide (q), Grotius [r] ablundunt, sicut & totidem verbis, nec uno in loco, asserit à S. Cyrillo Alexandrino in Osee 1. 11. & in Prologo Zachariæ, Theodoretò, & Theophylacto in Osee 3.

DIS.

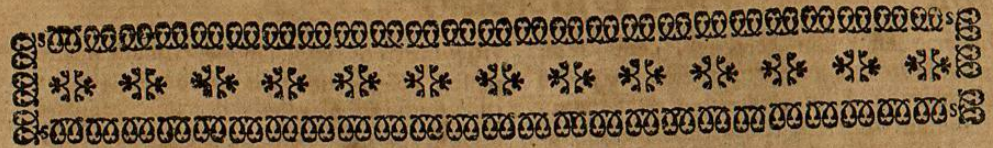
l Com. Ap. pion. l. 1. pag. 1049.

m Antiq. l. 11. c. 11.

n 4. Reg. 17. 6. & 18. 11. Collocavit eos in Civitatibus Medorum.

o Zacchar. 10. 10. & Osee. 11. 11. Advolabunt quasi avis ex Ægypto, & quasi columba de terra Assyriorum & collocabo eos in domibus suis dicit Dominus. Vide Osee 12. 9.

p Theodoret. in Ezech. 4. 6. & in Jerem. 50. 3. q Sanct. & Cornel. in Jerem. 3. 18. & 31. 9. In Ezech. 4. 6. & in Osee 1. 11. Zacch. 1. 8. r Grot. in Ezech. c. 16. 53.

DISSERTATIO

DE GOG, ET MAGOG ad Ezechielis 38.

Nomina Gog & Magog non in Veteri solum Testamento sed & in Novo innotescunt; illa enim Ezechiel in suis Vaticiniis, illa habet S. Joannes Apoc. 20. 7. Sed utrobique implexa adeo, ut Interpretibus omnibus insolubile enigma videatur. Quòd nodum explicandi ratio aliqua iniretur, Systemata huc usque plura excogitata sunt; alii enim præliis Gog & Magog motas ab Antiocho Epiphane in Judæos persecutiones designari opinati sunt, vel saltem quas Ecclesia Christiana à Paganis, sive Imperium Romanum à Gothis ceterisque Barbaris toleravit, seu Turcharum in Asiæ & Europam excursions, seu tandem Antichristi in Ecclesiam Tyrannidem. Nos, quamquam alioqui harum opinionum assertores eâ qua par est veneratione suspicamus, plura tamen in eorum systematibus incommoda deprehendisse profitemur, ut neque systemata illa firmioribus nixa conjecturis magis cum verbis prophetæ constare videantur.

Judæi ceterique, qui eos duces sequuntur, Christiani, contendunt nomine Gog designari Scythas ultra montem Caucasum, & Paludem Meotidem, regionem secundum mare Caspium ad Indos usque protensam, tenuentes, quos tandem post 1000. annos Dæmon unâ cum aliis gentibus multis in Sanctos armabit (a). Quod ad primam hujus opinionis partem spectat, nihil est in quo Veteres Gog pro Scythis usurpantes non convenient; quorum sanè opinio huc usque communi suffragio probata est. Josephus Antiquit. l. 1. c. 6. Theodoretus hic, S. Eucherius, Beda aliique nonnulli ad Gen. 10. 2. autumarunt, frustra alibi quàm inter Scythas & Tartaros Gog querendum. Quod verò ad Regnum 1000. annorum, à bellis Gog & Magog excipiendum, fabella creditur, Judæis tantum & præcis Millenariis non autem à viro quopiam nostræ ætatis rationis compote asserenda.

Quicumque de Antichristo oracula Ezechielis & S. Joannis interpretati sunt (b), hoc sibi commodi præ cæteris habent, quòd cum rerum eventu pugnare oracula illa argui nequaquam possunt. Quid enim in exitu Mundi futurum sit, res est in incerto futurorum proruf delitescens; quare stat illis pro sententiæ suæ maxime Dissert. Calmet. Tom. 1.

mâ atque unicâ ratione, nihil ad hoc usque temporis contigisse, quod ideam omnem Prophetæ expleverit, expectandumque proinde, ut in exitu Mundi congrua dictis Prophetiis fides respondeat.

Sed hæc levia videntur cæteris nomine Gog designatum autumantibus Antiochum Epiphane seu Gothos, sive Turchas; illis enim impleta ad literam Oraculorum fides sive ante, sive post Jesum Christum, sed ante Antichristum quidem, demonstranda suscipitur. Fatentur tamen illi calamitates Judæorum, sive Ecclesiæ, imagine quadam expressâ designare mala ab Ecclesia & Fidelibus sub Antichristo subeunda, quæ præ oculis habuisse potissimum S. Joannes videtur.

Romani (c) in Ecclesiam equè & in Synagogam gladium exeruerunt, sed planè dissimili in utriusque successu. Judæi persecutione tandem oppressi, nunquam se ab inducta olim calamitate relevarunt; Ecclesia verò Christiana, virtute quadam superiori & Divinâ invalescens, erectâ semper tervere non jugum tantum recusat, sed & persecutoribus tandem suis impotuit, & quos olim habebat adversarios, filios tandem mörigeros reddidit. Gothi (d) ceterique Septentrionales populi armorum suorum terrore olim & Ecclesiam & Imperium Romanum confestnarunt. Sed cum Oraculi prophetici series univerfa conserenda cum illis atque causatis ab ipsis in variis Europæ & Asiæ regionibus malis suscipitur, arduum id faceffit aggredientibus negocium, quòd ad detortas plurimas interpretationes inducit.

Sytema magis constans magisque ad literam & communi probatum videtur, quod Ezechielis Oracula de Antiocho Epiphane usurpanda defendit (*). Sed quatuor nec sanè parum ardua illi obijciuntur: I. Gog lethali vulnere percussum in montibus Judææ interiisse (d). 2. Ad Orientalem maris plagam sepultum jacuisse [e], nec alibi quam in terra Israel (f). 3. Ejus exercitum Duce extincto solum penitus dispersumque, versis in se armis mutuis vulneribus sese confecisse (g). 4. Denique Israelitas collectis spoliis, arma eorum pluribus succedentibus annis cremasse (h). Quintum aliud addendum videtur, Gog nempe non nisi consilium diripiendæ regionis Israeliticæ cepisse, adjectis minis (i), nihil tamen unquam.

F f f 2 ab

c Vide Euf. Præp. Evang. l. 9.

† Ambros. l. 2. De Fide. l. 14. c. 2. orib.

* Sanct. Peter. Corn. Polan. Hulsius. d Ezech. 38. 21. 22. & 39. 4. 5. e Ezech. 39. 11. f Ibid. 14. 15. 16. g Ezech. 38. 21. 22. h Ezech. 39. 9. 10. i Ibid. 38. 11. 12. 13.